EEN KWALITATIEVE STUDIE NAAR DE HOUDING VAN HUISARTSEN TEN AANZIEN VAN AI IN DE ALGEMENE PRAKTIJKVOERING

Haio: Vermeulen Arthur , U.G.
Promotor: Heytens Stefan , U.G.
Praktijkopleider: MASSCHELEIN Sofie , SCHISSLER Thierry , VAN DE MAELE Kris , VAN HAUWAERT Georges

Context: Artificiële intelligentie (AI) kent een snelle opmars binnen de gezondheidszorg en biedt belangrijke opportuniteiten voor ondersteuning van klinische besluitvorming en het verminderen van administratieve lasten. Hoewel er reeds uitgebreid onderzoek bestaat naar AI in gespecialiseerde domeinen, blijft de toepassing binnen de huisartsgeneeskunde, en meer specifiek de eerste lijn, relatief onderbelicht. Nochtans vormt deze setting een cruciale schakel in het zorgsysteem, waardoor inzicht in de houding van huisartsen essentieel is voor een succesvolle implementatie van AI in de huisartsenpraktijk.

Onderzoeksvraag: Wat is de houding van huisartsen ten aanzien van het gebruik van AI in de algemene praktijkvoering, en welke factoren beïnvloeden de acceptatie en implementatie ervan in de eerste lijn?

Methode: Er werd een kwalitatieve studie uitgevoerd op basis van semigestructureerde interviews met huisartsen. De dataverzameling gebeurde aan de hand van een interviewleidraad. De verkregen data werden geanalyseerd via thematische analyse volgens de principes van QUAGOL.

Resultaten: Huisartsen beschouwen AI voornamelijk als een ondersteunend hulpmiddel, eerder dan als een vervanging van de arts. Belangrijke potentiële voordelen zijn tijdswinst door automatisering van administratieve taken en ondersteuning bij klinisch redeneren. Tegelijk worden belangrijke bezorgdheden geuit, onder meer rond betrouwbaarheid, risico op fouten, toename van werklast door extra controle, en verlies van autonomie. Daarnaast spelen privacy, juridische verantwoordelijkheid en de impact op de arts-patiëntrelatie een centrale rol in de acceptatie van AI. De bereidheid tot gebruik blijkt sterk afhankelijk van de performantie, gebruiksvriendelijkheid en integratie in de bestaande workflow.

Conclusie: Deze studie toont aan dat, ondanks het groeiende potentieel van AI, de implementatie in de huisartsgeneeskunde sterk afhankelijk is van de perceptie en acceptatie door huisartsen zelf. In een domein waar momenteel nog beperkte empirische evidentie beschikbaar is, leveren deze bevindingen belangrijke inzichten voor de verdere ontwikkeling en integratie van AI in de eerste lijn. Toekomstig onderzoek en duidelijke regelgeving zijn noodzakelijk om vertrouwen op te bouwen en een verantwoorde implementatie mogelijk te maken.